Na mome zdencu

Na mome zdencu sjediš, Gospodine,
i čekaš da dođem sa svojim vrčem briga.
Ne koriš me, ne pitaš me mnogo,
samo tiho kažeš:
„Daj mi piti.“

A ja – žedan, umoran, rastrgan –
mislim da vodu tražim ja,
a zapravo Ti tražiš moje srce.

Kad ponedjeljak donese težinu,
budi moja snaga.
Kad me utorak umori,
budi moj mir.
Kad me srijeda poljulja,
budi moja stijena.
Kad petak donese križ,
budi moja nada.

Ako mi ruke zadrhte,
uhvati me.
Ako mi se srce isprazni,
ispuni me.

Neka u meni potekne
voda živa –
riječ blaga,
pogled pun razumijevanja,
srce koje prašta.

I kad krenem kući,
neka ne ponesem samo uspomenu na susret,
nego Izvor u sebi.

Ostani sa mnom, Gospodine,
na svakom zdencu moga tjedna.

Amen.